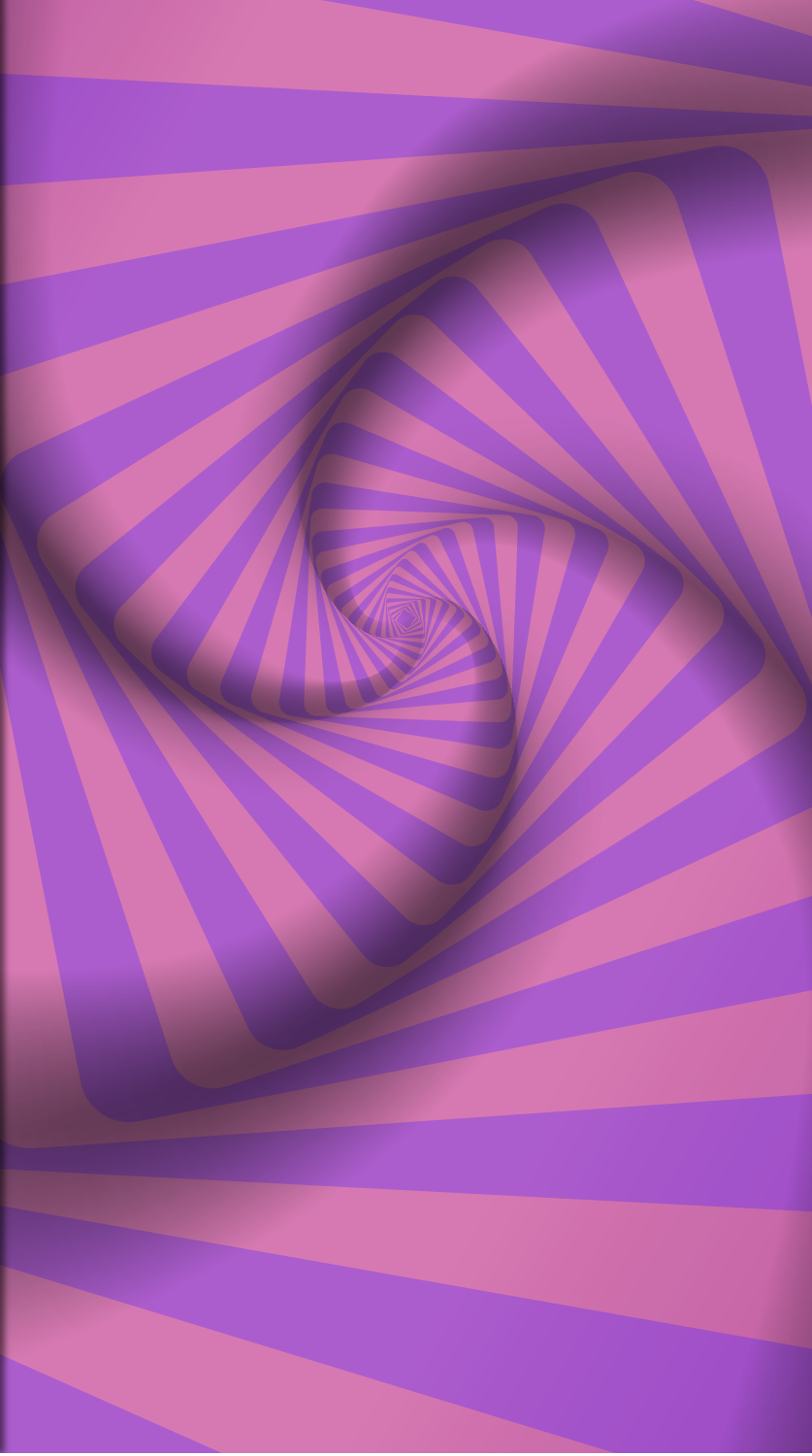

RÜYASIZLIK

GÖRKEM KIZILDAĞ

RÜYASIZLIK

SANDER YAYINLARI

Şakayık Sok. No: 40/8 Kat: 2 Teşvikiye Şişli/İSTANBUL
Telefon: 0212 939 76 52 - E-posta: sander@sanderyayinlari.com
www.facebook.com/sanderyayinlari
www.twitter.com/SanderYay
www.instagram.com/sanderyayinlari
<https://sanderyayinlari.com>

ISBN: 9786258064643
Yayıncı Sertifika No: 45798
1. Baskı: İstanbul 2022
İmtiyaz Sahibi: Umut Kısa
Genel Yayın Yönetmeni: Şirin Aydınır
Editör: Betül Yılmaz
Resimleyenler: Pınar Ballı ve Sevilay Sakarya
Mizanpaj: Özkan Köse
Kapak Tasarımı: Özkan Köse

BASILDIĞI YER

Deren Matbaacılık Ambalaj Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi
Yakuplu Mah. 194 Sokak 3. Matbaacılar Sitesi No:337/338 Beylikdüzü/İstanbul
Sertifika No: 47881

© Bu kitabın tüm yayın hakları Sola Koç. Eğ. Dan. Hiz. A.Ş.'ye aittir. Yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

RÜYASIZLIK

Görkem Kızıldağ

Rüya göremediğimi
ve
hayatımın bir rüyadan ibaret olduğunu
aynı anda anladım.

Novum

“Bir novumdan fazla bir şey değil bu. Aslında farkında olunan ancak öğrenilebilir bir şey sanılan. Halbuki salt yaşama dair. Bu yüzden uyanikken ayırt edilen ve zaten novumluluğu da buradan gelen. Çok da uzun değil yaşaması; zira ihtimal ile ölmek arasındaki kısa süreden ibaret nefes almak.

Rüya denen şey bir nevi otomatlık; insanın, sapiensim sandığı ve fakat en nasapiens olduğu. Doğaya dair olan beyninin zoraki mukayyetliğinde bazı bazı sapiensliğe ergiyen hâllerleriyle doğanın içinde olup bir o kadar gerçekdışı olabilmek...

Sanki sanki ölüme teğet yaralı bir hayvan gibi mekân seçmeye çalışmak... Hâlbuki seçilmeden zaman seçilemez mekân. Pekâlâ seçilebilir mi zaman? Kimin ne haddine! “O hâlde ne yapmalı?” diye sorarken kendine, insanın yaptığı şey yapılmalı: Beklemeli.

Salt hayatı beklemeli olanca rüyasızlığıyla. Zira rüya yaşanmaz aksine rüya ölünür, bu yüzden o görülebilir bir şey değildir. Ve fakat doğumda olduğu gibi ölüm de öyle ani ve birden olacak ki hayat boyu beklese de insan anlamayacak çünkü büsbütün bir zamansızlık.

Belirsizlikler silsilesinde ve ihtimaller dahilinde bir zorunlu nefes yalnızca geçirilen süre, adına hayat denen. Kişi için bir hayli novum ve fakat biraz absurdum! Bundan mütevellit değil Tanrısal ya da Tanrı’nın ta kendisi; zira ihtimal: Tanrı da bilmiyor kendisini!

Bu yüzden insanın salt metafizik olmayan Tanrı arayışı, adına aşk denilen ve de femme fataleye bürünmüş, öylesine gerçekdışı bir rüya durumu... Kimisi de metafizik Tanrı’nın peşinde ve

fakat durum ve vaziyet: Yok birbirlerinden farkları. Bu yüzden uyumamak ve dahi rüyasızlık değerli.

Yaşamadığı sürece insan anlayamaz rüyasızlığı. Ve insan artık yaşamaya başladığını fark ettiği andan itibaren tam sözlerine son verirken hep yeni bir şeyler söylemeye hatta söylemekle de kalmayıp yazmaya başlamalı şu anda olduğu gibi.”

Dedi ve terasında uyuyakaldı. Ancak bu bildiğiniz uykulardan değildi; zira insan uyurken huzur bulurdu ya da bulduğunu sanardı; ancak o kendi ile konuştu da konuştu... Ve ayna, huzurdan ziyade huzursuzluk kaynağı idi. Zira aynadaki salt zahiri değil batınının de ta kendisi idi ve yalnızca rüyasızlar bunu fark edebilirdi.

GÖRKEM KIZILDAĞ

İNTİHAR- SIZLIK

artı on sekiz

SO
LA

Hep derim “Rüyalarımı bir yerlere yazayım.” diye ve evet, bunu hiç yapmam! Peki, şimdi benimle tek tekerlekli bisiklet mi konuştu yoksa palyaço mu? Umarım bisiklettir; zira palyaçolardan nefret ederim ve ayrıca gözüme vuran güneşten de! Yine sabah olmuş ve ben rüyasında dahi intihar etmeyi beceremeyen bir adamım.

Zeus bir haftadır her akşam Poseidon'dan küveti doldurmasını rica ediyor, sonra küvete girip suyun içine yıldırımlar gönderiyordu. Ama nafile, hiçbir şey hissetmiyordu. Her defasında “watt” ı arttırıyordu ama unuttuğu bir şey vardı. Kendisine yer altı dünyası verildiğinden beri Hades, Zeus'a karşı çokta iyi duygular beslemiyordu. Hades'ten izinsiz yer altı dünyasına geçemeyeceği için Zeus'un bu denemeleri yalnızca apartmanın elektriklerinin zırt pırt kesilmesinden başka bir işe yaramıyordu. Apartman sakinleri ise bu duruma pek tepki göstermiyorlardı. Bunun iki nedeni vardı: Birincisi Zeus'un apartman yöneticisi olması; ikincisi ise birikmiş aidat borçları. Bu buhrandan nasıl kurtuluruz adlı toplantımız ise meyve vermişti.

Görkem Kızıldağ dehası ve diliyle intihar etmeyi isteyen ve bunu onlarca şizofrenik deneyimle birleştiren bir karakterin yaşadıklarını konu alıyor. Birbirine benzer eserlerden sıkılanlar ve farklılığı deneyimlemek isteyenler için bir başyapıt.

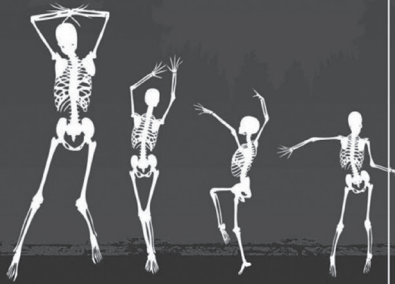
“İntiharsızlık, düşünce sınırlarını zorluyor. Okuyanların zihinlerinde çok farklı bakış açıları oluşturacağından eminim.”

- Umut Kısa

Görkem Kızıldağ

(kazara)
ÖLÜMSÜZLÜK

ROMAN

Özge Saka Yayıncılık

Hey sen çok yaşa be çocuk! diye bağırdı hastane bahçesine doğru. Bu ne kadar iyi bir fikirdi! Madem o gün canlılarla iletişime geçmeyecekti, o hâlde şu hayatta en çok sevdiği iki cansız ile sohbet için harika bir gündü.

Pekâlâ, S, Tanrı mı olmak istiyordu? Hayatı boyunca hiç böyle bir şey düşünmemişti. Ama Tanrı olmanın ne demek olduğuna dair çok kafa yormuştu. Ve her defasında kendisini çelişkiler yumağında buluyordu.

Kasım karanlığı çoktan tepeye çökmüş, ağaçların sesi, serinliği haber vermekteydi ki S ayağa kalktı. Rüzgâr, gözündeki iki damla yaşı toprağa savurdu. Gitmek için arkasını döndü ve ağzından yalnızca bir cümle çıktı: Merak etmeyin anne, baba; Tanrı olmayacağım.

Salt hayatı beklemeli olanca rüyasızlığıyla. Zira rüya yaşanmaz aksine rüya ölünür, bu yüzden o görülebilir bir şey değildir. Ve fakat doğumda olduğu gibi ölüm de öyle ani ve birden olacak ki hayat boyu beklese de insan anlamayacak çünkü büsbütün bir zamansızlık.

Belirsizlikler silsilesinde ve ihtimaller dahilinde bir zorunlu nefes yalnızca geçirilen süre, adına hayat denen. Kişi için bir hayli novum ve fakat biraz absurdum! Bundan mütevellit değil Tanrısal ya da Tanrı'nın ta kendisi; zira ihtimal: Tanrı da bilmiyor kendisini!

Görkem Kızıldağ, İntiharsızlık ve (Kazara) Ölümsüzlük'ten sonra Rüyasızlık'ta da okuyucuya tamamlanacak bir hikâye hediye ediyor!